

PROVERBE
CAPITOLUL 15

- 20 *Un fiu înțelept este bucuria tatălui său,
dar un om nesocotit
disprețuiește pe mama sa. –*
21 *Nebunia este o bucurie pentru
cel fără minte,
dar un om priceput merge
pe drumul cel drept. –*
22 *Planurile nu izbutesc, când lipsește o
adunare care să chibzuiască,
dar izbutesc când sunt mulți sfinți.”*
23 *Omul are bucurie să dea un răspuns
cu gura lui, și ce bună este o vorbă
spusă la vreme potrivită ! –*
24 *Pentru cel înțelept, cărarea vieții duce
în sus, ca să-l abată de la Locuința
morților, care este jos. –*
25 *Domnul surpă casa celor mândri,
dar întărește hotarele văduvei. –*
26 *Gândurile rele sunt urâte Domnului,
dar cuvintele prietenoase sunt curate
înaintea Lui. –*
27 *Cel lacom de câștig își tulbură casa,
dar cel ce urăște mita va trăi. –*
28 *Inima celui neprihănit se gândește
ce să răspundă,
dar gura celor răi împoașcă răutăți. –*
Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

- 29 *Domnul Se depărtează de cei răi,
dar ascultă rugăciunea celor neprihăniți. –*
30 *O privire prietenoasă înveselește inima,
o veste bună întărește oasele. –*
31 *Urechea care ia aminte
la învățăturile care duc la viață
locuiește în mijlocul înțelepților. –*
32 *Cel ce leapădă certarea
își disprețuiește sufletul,
dar cel ce ascultă mustrarea
capătă pricepere. –*
33 *Frica de Domnul
este școala înțelepciunii,
și smerenia merge înaintea slavei. –*

CAPITOLUL 16

- 1 *Planurile pe care le face inima
atârnă de om, dar răspunsul pe care-l dă
gura vine de la Domnul. –*
2 *Toate căile omului sunt curate în ochii
lui, dar cel ce cercetează duhurile
este Domnul. –*
3 *Încredințează-ți lucrările
în mâna Domnului și îți vor izbuti
planurile. –*
4 *Domnul a făcut toate pentru o țintă,
chiar și pe cel rău
pentru ziua nenorocirii. –*
5 *Orice inimă trufașă este o scârbă
înaintea Domnului ;
hotărât, ea nu va rămâne nepedepsită. –*
[Continuarea în numărul viitor]

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 – 12 18 – 20
JOI	18 – 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

Foaia Creștinului

- Editorial
- Proverbe persane. Bucurie
- Mică Enciclopedie onomastică. Paul (Pavel)
- Dicționar de cuvinte
- Lumini peste veacuri (II)
- Citirea Bibliei. Proverbele

„Dă-mi iarăși bucuria
mântuirii Tale și
sprijină-mă cu un duh
de bunăvoință !”
[PSALMUL 51 : 12]

Editorial. *La mânie*

„Mânia omului nu lucrează neprihănirea lui Dumnezeu”. (Iacov 1 : 20)

Un medic care a cercetat numai bolile trupului, dar nu și pe cele ale sufletului, a răspuns la întrebarea : „**Ce este mânia ?**” astfel :

„Pulsul este mare la declanșarea mâniei, plin și tare, fața este roșie, agitată, fruntea se încrețește, ochii ies în relief, trupul ajunge să tremure ; pe lângă aceasta, secreția fierii este deosebit de abundentă.

Bolile pe care poate să le pricinuiască sunt febrile, anume : gălbează, inflamarea ficatului, a inimii, a creierului și chiar nebunia”.

Cu siguranță o prezentare corectă și de avertizare – dar acest medic nu specifică nici un remediu în dizertația lui – el nu cunoaște nici unul.

Dar Cuvântul lui Dumnezeu așează mânia ca pe un rod al firii noastre păcătoase, direct lângă : adulter, desfrâu,ucidere și beție și spune exact :

„Cei ce fac astfel de lucruri, nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu”. (Galateni 5 : 20 - 21)

Mânia îl jefuiește pe om, ca o ameteală bruscă, de cumpătarea lui limpede. Omul face la mânie, ca la beție, lucruri de care altfel n-ar fi capabil : el insultă, el maltratează, ba chiar devine ucigaș.

Când Domnul a talmăcit iudeilor cele zece porunci de la Sinai, în lumina lui Dumnezeu, a spus :

„Ați auzit că s-a zis celor din vechime : ,Să nu ucizi ; oricine ucide, va cădea sub pedeapsa judecării.’

Dar eu vă spun că oricine se mânie pe fratele său, va cădea sub pedeapsa judecării ; ... iar oricine-i va zice ,Nebunule’, va cădea sub pedeapsa focului gheenei”. (Matei 5 : 21 - 22)

[Continuarea de pe pagina 1]

Cuvântul lui Dumnezeu, care este cea mai mare înțelepciune în toate lucrurile, pentru că Dumnezeu cunoaște adâncurile inimilor noastre, dă sfatul cel bun :

„Să nu apună soarele peste mânia voastră !” (Efeseni 4 : 26)

Dacă vrei să fii ascultător de Cuvântul lui Dumnezeu, atunci grăbește-te să-ți mărturisești mânia și să cauți pacea înainte de a încheia ziua !

Nu adormi fără să fi înlăturat acest păcat prin mărturisire înaintea lui Dumnezeu și fără o explicație cordială, smerită înaintea aceluia față de care ai păcătuit.

Atunci Dumnezeu, al Cărui mare privilegiu este să facă să iasă din rău – bine, din amar – dulce, va da har ca să nu crească amărăciune, suferință și durere, ci pace și dragoste.

Este îngrozitor să vezi făcând tărăboi un om în mânia lui nedreaptă, nesfântă ; atunci copiii fug dinaintea tatălui, atunci soția devotată își acoperă fața cu lacrimi înaintea propriului ei soț, iar prietenul se rușinează cu prietenul lui ...

Numai copiii lui Dumnezeu spălați cu sângele lui Isus pot spune :

„Dar Dumnezeu Își arată propria Lui dragoste față de noi prin aceea că, pe când eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi.

Deci cu atât mai mult, fiind îndreptățiți acum prin sângele Lui, vom fi mântuiți prin El de mânia lui Dumnezeu”. (Romani 5 : 8 - 9)

[Continuarea în numărul viitor. Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*: IV | Georg von Viebahn, BERLIN | 1899 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | Ackerstrasse 142]

CUGETĂRI PERSANE BUCURIE

• Nu-ți împinge sufletul spre jale, căci astfel inima se va micșora și (nu uita) că întotdeauna ea păstrează vigoarea trupului. ASADI TUSI

• Nu căuta la bătrân bucuria flăcăului, că nici apa scursă în pârâu nu se întoarce. HAVEZ

• Bucuria de-a găsi e mai de preț decât bucuria însăși. GIAMI

• Dacă vrei să-ți bucuri oaspetele, adu cinstire copilului său. Proverb

[Din *Cugetări persane*, Albatros, București, 1983]

MICĂ ENCICLOPEDI ONOMASTICĂ | Paul (Pavel)

• Unul dintre cele mai răspândite și frecvente prenume europene, **Paul** continuă până în vremea noastră un vechi cognomen roman **Pau(l)us**, a cărui semnificație era transparentă datorită corespondenței cu adj. *pau(l)us* „mic” (cuvânt de origine indo-europeană înrudit cu lat. *paucus*, *pauper* „sărac”, gr. *pauros* „mic” etc.) ...

[C. Ionescu, Editura Enciclopedică Română, București, 1975]

DICȚIONAR DE CUVINTE expresii, citate celebre

• **Non licet omnibus adire Corinthum** (lat. „Nu-i dat tuturor să se ducă în Corint”) – Corintul, una din anticele cetăți grecești, era vestit în epoca înfloririi lui, prin viața de lux și de petreceri ce o ducea sub protecția zeiței Afrodită, care îi era patroană. Dar din pricina unor taxe mari la care erau supuse mărfurile aduse din afară, plăcerea de a petrece la Corint era și foarte costisitoare. Dovadă că se spunea : „nu toată lumea își poate permite să se ducă la Corint. [I. Berg, *Ediția a II-a revizuită și adăugită*, Editura Științifică, București, 1969]

Lumini peste veacuri

Volumul II [Petru Popovici]

CAPITOLUL 4

COLUMBA

Apostolul Scoției

Columba a fost un om cu o deosebită cultură și dotat cu un înalt spirit de conducere.

Avea o voce plăcută și puternică. Era înalt, solid și cu o minte scilpitoare.

Trăia o viață de rugăciune intensă și strânsa părtășie cu Dumnezeu îl făcea să ardă în râvna lui pentru mântuirea păcătoșilor.

El a fost neobosit în transcrierea Bibliei pe care o pune în mâna poporului.

Îi plăcea renunțarea, trăia o viață austeră. Se culcă pe o stâncă netezită și la căpătâi avea o piatră. În toate căuta să fie un bun exemplu pentru alții.

Între anii 563 - 597, insula Iona a devenit un mare centru misionar. Fiindcă mama lui Columba era descendentă din familia regească a celților, dorința lui era să mântuiască și pe cei ce aveau autoritatea, de care alții nu prea se ocupau.

El a căutat să-i câștige pentru Cristos Domnul pe cei sus puși, căci știa că atunci supușii lor erau mult mai ușor de câștigat.

În anul 564 după Cristos, el a lucrat la convertirea lui Brude, regele picților din nord.

Dorința de a câștiga pe cei de sus, Columba a sădit-o în toți discipolii săi.

Când plecau în misiune, căutau întâi să facă contact cu cei ce aveau autoritatea în orașul sau localitatea respectivă, să-i convertească pe ei, apoi pe ceilalți.

Făcând așa, ei au fost scutiți de prigoane și arestări și au avut rezultate mult mai bune la poporul de rând.

Predicarea Evangheliei de Columba și misionarii săi era simplă, pe înțelesul tuturor, biblică.

Ei cereau ca păcătoșii să-L accepte pe Domnul Isus ca Mântuitor, apoi să trăiască o viață consacrată pentru Dumnezeu. Misionarii creștini de pe insula Iona au purtat Evanghelia și au format biserici în toată Scoția, în Irlanda, iar unii au trecut pe continent și au lucrat în Germania, în Elveția și chiar în Italia.

Pe atunci bisericile Scoției nu erau sub controlul bisericii catolice din Roma.

Abia mai târziu, papa și-a trimis emisarii săi, spre a convinge pe scoțieni să se încadreze în biserica catolică și să recunoască supremația papei.

Creștinismul scoțienilor se deosebea de cel al Romei în aceea că ei trăiau învățătura Noului Testament, pe când al Romei era un creștinism formal, lumesc. Slujitorii Evangheliei la scoțieni erau smeriți, sinceri, cu o viață consacrată, pe când cei ai Romei erau mândri, orgolioși, vicleni ...

[Cont. în numărul viitor]

UNDE ÎȚI VEI PETRECE VEȘNICIA?

CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „Căci *toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „Fiindcă plata păcatului *este moartea* ...”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „... *darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. [Romani 6 : 23]

„Fiindcă atât de mult *a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică*”. [IOAN 3 : 16]

„Doamne Isuse, vino te rog
și în viața mea !”